

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

The Provincial Library City
Address: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.
Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

PIK IX. 4. 106 (1002). СУБОТА, 3. ВЕРЕСНЯ 1927. WINNIPEG, MAN. SATURDAY, SEPTEMBER 3rd, 1927. No. 106 (1002). VOL. IX.

Східну Галичину навістила велика повінь. -- Десятки тисяч людей остало без даху над головою

МІСТО КУТИ ЗНИЩЕНЕ. — ПЕРЕМИШЛЬ ЗАЛЛЯТИ В ОДОЮ. — 180 ОСІБ ЗГИНУЛО, А 15,000 ОСТАЛО БЕЗ ДАХУ НАД ГОЛОВОЮ. — БУРА І ПОВІНЬ ЗАХОПИЛА ТЕРИТОРІЮ ВІД ПЕРЕМИШЛЯ ДО РУМУНСЬКОГО КОРДОНУ. — АЕРОПЛАНАМИ ДАЮТЬ ДОПОМОГУ. — МОСТИ НА СЯНІ І ДНІСТРІ ЗНЕСЕНІ ВОДОЮ.

ВАРШАВА, 1. вересня. — Після того як подають останні звідомлення, Східну Галичину навістила страшна повінь. Наслідком цього нещастя 180 осіб згинуло, а понад 15,000 людей остало в крайній нужді без даху над головою.

Містечко Кути знищене цілковито. Перемишль, що налічує 47,000 населення, заллятий водою. Копальні нафти коло Дрогобича і Борислава дуже ушкоджені.

Повінь захопила простір на 150 миль довгий, від Перемишля і Самбора на північному заході аж до буковинського кордону. В багатьох випадках поміч нещасним пересилається літаками. В кількох місцевостях студенти і жовіри, рятуючи жінок і дітей, самі втрачали життя.

Великий дощ, що спричинив страшну повінь, падає далі. Мости на Сяні і Дністрі повалилися, залізничні дороги по розривані, копальні затоплені. Перемишль дуже ушкоджений. В копальнях Борислава згинуло кілька осіб, в Кутах все знищено. Великий резервуар нафти в Дрогобичі знищений. В околицях містечка Сколя вода залаяла вісім сіл і забрала життя у вісьмох осіб.

Місто Стрий цілковито затоплене водою. Дністер і його долини вийшли з своїх берегів і залаяли великий простір. Врощай знищений.

БЕРЛІН, 1. вересня. — З Варшави доносять, що округ Маркович навістила страшна буря, яка спричинила велике спустошення в господарстві і забрала життя багатьох людей.

В Галичині разом з шалючим гураганом падав великий дощ. Донесення зі Львова говорять, що наслідком дощової бурі в Галичині втратило життя більше як 150 осіб.

НАЦІОНАЛІСТИЧНІ УРЯДИ ГАНКОВА І НАНКІНУ ЗЛУЧИЛИСЯ.

Китайська націоналістична армія прогнала північні війська за Янче й відобрала Пуков.

ШАНГАЙ, 1. вересня. — Об'єднання правительств в Ганкові з правительством в Нанкіні стало доконаним фактом.

Др. Ву, заграничний міністер правительств в Нанкіні заявив, що центральний виконавчий комітет Кумінтану, відбуде 15. вересня своє засідання в Нанкіні і вирішить про склад і політику нового правительств та про пляни військового наступу на Пекин.

ШАНГАЙ, Китай, 28. серпня. — Звіти з достовірних жерел, що наспіли сюди з Утан, говорять, що ганковське (контрреволюційне) правительво знаходиться в безвихіднім положенні. Гроші ганковського уряду цілковито обезцінені. З цього виростає незадоволення широких народних мас, які з кожним днем добирають для себе більше небезпеки з боку контрреволюційних генералів.

Генерали ганковського уряду винищують далі революційних робітників і селян. Між робітничо-селянськими масами поширюється страх, який викликається широкими загонами, які відпочують буржуазному урядові за нищення революційних і комуністичних провідників.

ЛОНДОН, 1. вересня. — Газета "Манчестер Гардієн" одержала з Шангаю телеграму, що націоналістичні війська відобрали від Чан Цю-Ліна місто Пуков, на північній березі ріки Янче, напроти Нанкіна.

Розбита реакційна армія північних генералів втікає перед наступаючими військами націоналістичного правительств.

ПРИДУШЕННЯ РЕВОЛЮЦІЙНОГО РУХУ.

Останні телеграми повідомляють про придушення революційного руху в Індонезії. Рівночасно доносять, що в західній частині Яви вибухли заколоти, при чому викрито велику революційну організацію, яка мала свої філії серед тубільних військових частин. В зв'язку з цим викриттям переведено цілий ряд арештувань в армії.

"Драпо Руж" (бельгійська газета) містить опис місцевості Нової Гвінеї, куди заслані індонезійські комуністи. По словам газети, це місце — справжня пустеля, що лежить 500 кілометрів від берега, де люте тропічне ліхоманка. Ціле населення складається з військової сторожі і кладовища "живих" мертв'яків.

ТЯЖКА ДОЛЯ ПОЛІТИЧНИХ ВІЗНІВ В КРАКІВСЬКІЙ ТЮРМІ.

Старокраєві газети доносять про невиниме положення політичних в'язнів в краківській тюрмі. Останніми часами це положення в'язнів знову погіршилося.

Сидять в'язні в найгірших келіях, серед вогких та темних стін, деякі з них поважно занедужали. Очевидно недуга не буває звичайно стверджена в'язничним лікарем, який грубо поводиться з кожним ув'язненим Українцем, що зголошується до нього за допомогою. Одній політичній ув'язненій, що перейшла у в'язничні келії важку грудну недугу, не дозволяють навіть переслати лічного меду, мовляв, "це люксус".

В'язні сильно похуділи, виглядають як примари, молоді люде схожі вже радше на старців. До всього цього прилучається погугтня повного осмітнення з боку громадянства, недостаточний харч, секатурі в'язничного заряду та дозорців доповнюють решти. Листів писаних по українськи до в'язнів слідчий суддя не хоче допускати, а одна з ув'язнених просто так і написала до своєї родини: "Не пишіть до мене ради Бога по українськи, не маєте поняття, що я тут з тієї причини мушу переносити".

В справі невідрадного, жалкого положення політичних в'язнів у Кракові інтервювала вже кількакратно оборона, але безуспішно. Все розбивається об явну злу волю в'язничного заряду, що ледве чи не перевищує у "ревності" славновісних львівських тюремних диктаторів.

МОРЯКИ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ВБИВСТВА САККА Й ВАНЗЕТІ.

В С.Р.С.Р. збудують літак імені Сакка й Ванзеті, як також в їх честь називають вулиці міст.

ЛЕНІНГРАД, С.Р.С.Р., 28. серпня. — В Клубі Міжнародних Моряків відбувся протестаційний мітинг проти замордування Сакка й Ванзеті. В мітингу взяли участь моряки Британії, Норвегії, Німеччини, Швеції, і Радянського Союзу. Чужинські моряки часто переривали промови окликами: "Геть американську буржуазію!" "Хай живе пам'ять Сакка й Ванзеті!"

Президія Товариства Авіаційних і Хемічних Дослідів запропонувала збудувати новий військовий літак імені Сакка й Ванзеті.

Циркуляр президії, який підписаний урядовим міністерством війни Унішліхтом і розповсюджений в широких народних масах, закликає населення скласти добровільні грошові датки на побудовання згаданого літака. Цей літак мав би бути провідником повітряної військової флотії і найкращою відповіддю поліції Чемберлейна.

РІЖНІ ВІСТІ

ЗВІЛЬНИЛИ РОБІТНИЧОГО ПРОВІДНИКА.

БУЕНОС АІРЕС, Аргентина, 28. серпня. — Аргентинське правительво випустило з тюрми широко відомого аргентинського робітничого провідника Есебія Манеско, який за свою революційну активність був засуджений на 25 літ в'язниці.

Манеско випущено з тюрми за старанням мексиканського робітничого аташе в Буенос Аїрес, Карльоса Градіаса.

НЕПОРОЗУМІННЯ В АНГЛІЙСЬКОМУ УРЯДІ.

ЛОНДОН, 31. серпня. — З причини резинганга вісканта Роберта Сесіла, в британській кабінеті міністрів наступило ще більше непорозуміння. В урядових кругах говориться, що після повороту прем'єра Болдвіна з вакацій, наступить реорганізація цілого правительств.

ПРИНЦ ВАЛІ ВСТУПИВ ДО ГВІТ ПУЛУ.

КЕЛГАРИ, Алта, 31. серпня. — Офіційний орган Злучених Фармерів Алберти "Ю.Ф.А." повідомляє, що Принц Валі, який є власником великої ферми в Алберті, став членом албертійського пішеничного пулу.

Професор В. Л. Керлайд, що є управителем "Е.П." речу, в імені Принца Валі підписав з пулом контракт на тисячу акрів пішениці.

ЗАВАЛИЛИСЯ ВІПСЬКОВІ БАРАКИ.

ЛЕГГОРН, Італія, 29. серпня. — Військові бараки, в яких був приміщений 88. полк піхоти, завалилися, наслідком чого 18 жовірів згинуло, а 32 ранено. В часі цього випадку між жовірами повсталала паніка.

НАСТУП НА УКРАЇНСЬКІ ШКОЛИ В ГАЛИЧИНІ.

Шкільна куратура в Галичині розсилає до громад рішення, щоб родичі більше ніж 20-ти дітей в шкільному віці вносили декларації до влади з домаганням навчання польської мови, а слідом за цим влада усуне із тих шкіл українську мову й встановить утравквістичну.

В наслідок цього переміна викладової мови наступає навіть в таких школах, де нема ні одної польської родини, хоч усі родичі дітей заявляють, що готові присягнути, що ніхто з них не підписував декларацій за польською мовою.

Така переміна викладової мови наступила вже в селах дукляньського й рудецького повітів.

ЮВЛЕП ПИСЬМЕННИЦІ О. КОБИЛЯНСЬКОЇ.

Цього року минає 40 літ, як появилася в Чернівцях в 1887 році друком перша новела Ольги Кобиланської п. з. "Людина". Українське громадянство Чернівців, за ініціативою "Жіночої Громади", заснувало ювілейний комітет задля вшанування 40-літньої літературної праці визначної української письменниці.

РОЗБУДОВА ДНІПРОВСЬКОЇ ФЛОТІ.

На 1. серпня ц. р. випустили з Дніпровських майстерень державного пароплавання новий корабель п. н. "III Інтернаціонал". Новий пароплав — двоох поверховий, 38 сажнів завдовжки, з машиною могутністю в 350 сил. Пароплав може примістити 1,500 пасажирів і 18,000 пудів вантажу.

ЕЛЕКТРИФІКАЦІЯ УМАНЩИНИ.

В районі Бугського почалося будівництво електричної стації будовання електричної стації двоох водних турбін, кожна по 300 сил. Стація дасть світло вісьмом селам з населенням по 18,000 душ, а також енергію двом великим млинам та дрібній сільсько-господарській промисловості бугського району. Вираховано, що освітлення селянського двору двома лампками коштуватиме 50 коп. на місяць. Будова стації триватиме 16 місяців і коштуватиме 775,000 карб.

КРИЛЕНКО СПРОСТВУЄ НАКЛЕПИ БУРЖУАЗНОЇ ПРЕСИ.

Старший помічник прокуратора СРСР — Криленко уділив чужоземним публіцистам пояснення в справі розстрілу російських контрреволюціонерів і карних злочинців, у зв'язку з розстрілом 20.

Відповідаючи на запити чужоземних кореспондентів, Криленко сказав:

"Жаждою терору зараз немає. Не відано також жаждою закону, щоб запроваджувати нове судове вкорочене поступовання або надавати якінебудь повноваження судовим установам. Коли навіть розстрілюються завзяті вороги радянської влади, то це діється швидко по докладному переведенні судового поступовання, в якому кожному обвинуваченому дається змогу як найдальшої оборони. Взагалі радянська влада не радо користується правом жорсткої боротьби з контрреволюцією, але робить це тільки тоді, коли цього вимагають зовнішні і внутрішні умовини самого громадського життя".

МІЖНАРОДНІЙ ДЕНЬ МОЛОДІ!

КОМУНІСТИЧНА ЛІГА МОЛОДІ У ВІННІПЕГУ

устроє

В НЕДІЛЮ, 4. ВЕРЕСНЯ 1927 РОКУ

В ГОДИНІ 8-ІЯ ВЕЧЕРОМ

В РІДЖЕНТ ТЕАТРИ (МЕЙН СТІТ)

ВЕЛИЧАВИЙ

Концерт-Мітинг

НА МІТИНГУ ГОВОРИТИМУТЬ СТАРШІ І МОЛОДШІ. Промови будуть переплітані концертними точками.

Робітнича молодь і старші робітники й робітничі повинні масово прийти на цей свято і почути промови про революційну боротьбу молоді цілого світа в минулому, про найбільші її завдання та про боротьбу проти небезпеки нової імперіалістичної війни. Закликаємо всіх робітників старших і молодших прийти на цей мітинг і помочі нам гідно і відповідно відсвяткувати Міжнародне Свято Молоді.

ДОМАГАЮТЬСЯ СКЛИКАННЯ СОЙМУ.

ВАРШАВА, 27. серпня. — Голова польського союму, Ратай, вивідав до президента Польщі М. Мосціцького документ, підписаний 200 посланцями, які домагаються скликання надзвичайної сесії союму.

Польська конституція має таку постанову, що президент республіки є обов'язаний скликати сойм в протязі двох тижнів, коли цього зажадає одна третя союму.

На початку теперішнього літа маршалок Пілсудський вплинув на президента Мосціцького до той міри, що президент закрив сойм, щоб тільки не допустити до ухвалення закону, якому Пілсудський був противний. У деяких соймових кругах побоюються, що теперішню сесію стріне та сама доля, що і попередню. В кожнім випадку теперішня сесія покаже, чи політичний вплив маршалка Пілсудського є вседомінуючий в Подлящі, чи ні.

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на ринку вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

43-ТЯ КОНВЕНЦІЯ КАНАДІЙСЬКОГО ТРЕЙДС ЕНД ЛЕЙБОР КОНГРЕСУ.

ВІРНІ НАЙМИТИ АМЕРИКАНСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ПРАЦІ.

В Едмонтоні недавно закінчилася 43-тя конвенція Канадського Трейдс енд Лейбор Конгресу, трейд юніонної організації канадського робітництва, що має своїм завданням обороняти справи робітництва на індустріальному фронті.

Але чи він ці завдання виконує? 43-тя конвенція, що недавно закінчилася в Едмонтоні, каже нам, що ні. Верховний Трейдс енд Лейбор Конгресу, вірні слугаки лідерів Американської Федерації Праці, провадять що робітничу трейд-юніонну організацію не по шляху боротьби з візиском капіталу, а по шляху співробітництва між робітниками й капіталістами.

ТОМ МУР В ОБОРОНІ ВБИВЦВ САККА ПІ ВАНЗЕТІ.

Ще перед розпочаттям конвенції президент Трейдс енд Лейбор Конгресу, Том Мур, в інтерв'ю з кореспондентом едмонтонської буржуазної газети заявив, що шкоду справі Сакка й Ванзеті найбільше спричинено страйками та демонстраціями робітництва по цілому світі.

Так, ненавче-б то уряд Злучених Держав, суддя Теер, губернатор Фулер старалися не допустити Сакка й Ванзеті до електричного кімнати, але інші країни почали їхню роботу критикувати й тим примусили їх замордувати невинних робітників. Такий зміст має заява лідера, що стоїть на чолі робітничої організації. Вже та сама заява каже нам, чого може сподіватися робітництво від таких лідерів.

КОНВЕНЦІЯ ЗАЯВИЛАСЯ ЗА СПІВРОБІТНИЦТВАМ ПРАЦІ З КАПІТАЛОМ.

Що-ж робив та що ухвалив Трейдс енд Лейбор Конгрес на своїй 43-тій конвенції? Багато ухвалив, тільки корисного нічого, або дуже мало. Наприклад — ухвалив п'яти-денний тиждень праці по 8 годин на день. Та що з того. Чи сказав він хто й як має за ним боротися? Ні. І остане та добра ухвала не тільки мертвою резолюцією, але про неї аж до другого конгресу цілком забудуть, а там знову переухвалити.

Поступові делегати на конвенції пропонували резолюцію, що засуджувала “Балтимор енд Огайо плен” (про співробітництво робітників з капіталістами). Реакційні лідери скочили проти цієї резолюції, як бики проти червоної плахти — і повалили. Це-б пак. Завдяки тому пляннові сенарська залізниця віддала від праці сотки старих робітників, щоб не платити їм пенсії, на яку вони через пару років мали-б вже право.

“СЕНАТ Є СТОРОЖЕМ ПРОТИ ПОЛІТИКИ ТОВПІ”.

Предложено було резолюцію про “реформу сенату”. Ліве крило внесло поправку про цілковите усунення сенату, як інституції феодальної. І знову як опарені скочили реакціонери. Один з них, Вилкінсон, заявив: “Сенат є сторожем проти політики товпів”. Таке каже робітничий лідер про сенат, найбюрократичнішу законодавчу інституцію в країні, в якій засідають старі реакційні буржуазні політики й то не по виборі, але по назначенню, про інституцію, проти якої навіть буржуазні ліберальні круги виступають. Та бо бачимо, що в обороні сенату виступив на конвенції ще й сенатор Дж. Робертсон.

Як він там опинився, не знаємо, знаємо лише, що він сказав: “Так довго, як сенат не може бути скасований, то з него можна більше користати, не обидваючи його бодотом, але предкладаючи слушні аргументи до чего тіла поміркованих людей”. Порівняйте цю заяву з заявою Тома Мура про протести ріжних країн в справі Сакка й Ванзеті, а побачите, що обидва ці типи купались в одному цебрі.

БРАТНІЙ ДЕЛЕГАТ ВІД АМЕРИКАНСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ПРАЦІ, ЧИ ВІД ВОЛ СТРІТУ?

Братній делегат від Американської Федерації Праці, Томас МекКвайд, читав свою промову. Ніяк не можна вірити, що її написав він самий, або хоч в головній квартирі Американської Федерації Праці. Скорш чю промову написано в одному з офісів Вол стріту в Нью Йорку. Колиж її написано в офісі Американської Федерації Праці, то це тільки підтверджує, що там сидять наймити Вол стріту. Він потішав конвенцію тим, що від 1913 року вклади американського капіталу в господарство Канади зросли на 600 процентів. Що иншого говорив представник англійських трейд-юніів. Хоч сам нічим не втік від англійських реакційних трейд-юніонних провідників, то проте в порівнянні до лідерів А.Ф.П. й до самого Мура — він скликався на революціонера. Він обороняв генеральний страйк в Англії й п'ятував Болдвінів новий проти трейд-юніонний закон.

ІМІГРАЦІЙНЕ ПИТАННЯ НА КОНВЕНЦІЇ.

Що-ж до справи імміграції, то конвенція заняла таке становище: гостра контрола над імміграцією орієнтованих робітників, аж до повної заборони; дальша заборона діточої імміграції з сиротинців; заборона контрактної праці, хіба вона переводиться через канадське бюро праці; створення дорад-

чої ради по імміграційному питанню; вільний доступ всім канадським горожанам до Злучених Держав без ріжниць, де вони уроджені; медична екзамінація іммігрантів в портах їх висідки; скасування фондів для приватних імміграційних агенцій, що спроваджують іммігрантів; контролювання всіх агенцій у Великій Британії британським урядом; депортування всіх кольоністів, що дістають запомогу, вони протягом року змінили своє заняття. Такої політики буде притримуватися ексекутива Трейдс енд Лейбор Конгресу.

Дебатуючи далі справу імміграції, навіть такий реакціонер, як Елмер Ролер (Едмонтон) сказав, що наплив іммігрантів на захід весною витворив загальне безробіття. Хоч іммігрантів привезено для праці на фармах, то проте через них старі майнери в Альберті потрапили свої роботи.

ЗЛЯКАЛИСЯ ЛІГИ ДЛЯ БОРОТЬБИ З БЕЗРОБІТТЯМ.

Одноголосно ухвалено, щоб всі провінціальної ексекутиви натиснули на уряді своїх провінцій, щоб ті приспили ухвалення закону про пенсію на старість. Однак після дебати завершено ту резолюцію назад в комісію для додання до неї справи всекраєвого безробіття та асекурації в разі слабости. В ному додатку говориться також, щоб скликати краєву конвенцію для зорганізування ліги з відділами в кожному місті Канади, яка мала-б розвинути діяльність в цьому напрямі. Резолюційна комісія злякалася цього додатку й відкинула його.

Це є більше менше короткий огляд ухвал 43-ої Конвенції Трейдс енд Лейбор Конгресу. Бачимо, що резолюції ці надто лояльні капіталістам. Коли-ж деяка з них і є назверх корисною для робітників, то користі з неї все одно робітникам не буде, бо так вона й залишиться резолюцією на папері.

Канадський Трейдс енд Лейбор Конгрес є вірною дитиною американської гомперсівиції й своєю політикою далекий навіть від позицій англійського Трейд-Юніон Конгресу.

КАРПАТСЬКА УКРАТНА.

Кінець комедії з автономією Карпатської України.

1-го липня 1927 року чехословацький парламент більшістю голосів буржуазних партій ухвалив закон про реформу адміністрації. Закон цей, що його один із членів навіть урядової партії схарактеризував, як ганебний, — скасував ті невеличкі права, що їх мала Карпатська Україна по Сенжерменському договору 1919 р., і які було підтверджено конституцією 1920 р. Отже Закарпаття віднині стає звичайною провінцією, чехословацькою “малоросією”.

Віднині в Карпатській Україні, замість краєвого союму з законодавчими правами, буде краєва рада з 18 членів, з них тільки 6 членів буде вибрано. На чолі цієї “ради” буде стояти “президент”, що власне й триматиме всю владу в своїх руках. Другими словами, цей “президент” буде не що инше, як підкарпатський губернатор, що відповідає тільки перед міністром внутрішніх справ.

Та чеська буржуазія використала “дообровільне приєднання” Закарпаття. Комуністична партія Чехословаччини, звичайно, не складе зброї в боротьбі проти цього нового закону. Але ця боротьба вже йтиме иншими способами й иншими шляхами.

І хоч де-хто говорить закарпатським Українцям: — Залишіть всяку надію на приєднання до більшости українського народу — все-ж такі робітники й селяне розіб'ють старі кордонні. Перемота буде з ними.

РОЛЯ ФАШІЗМУ В МІЖНАРОДНІЙ ПОЛІТИЦІ.

Ми не будемо багато говорити про міжнародно політику фашизму. Вона занадто відома як політика провокації та агресивного імперіалізму й тому завжди утворює загрози війни. Граючи в одну дуду з капіталістами, фашизм засобами держави організував великий промисловий апарат. Йому в жертву приніс дрібну та середню буржуазію. Але виробництво не має збуту. Можливість внутрішнього споживання в Італії все гіршає. За браком чужоземних ринків утворилася криза, що все більш дошкорує.

Фашизм чудово розуміє, що загине, коли не сприможеться розв'язати цю кризу. Звідси й походить його провокаторська політика. Йі засобами він намагється надбати ті комерційні виходи, що їх Італія не спромоглася забезпечити в часі війни, неважаючи на те, що належала до гурту держав переможців.

Розгляньмо ширше ту ролю, що відіграє фашизм у світовій реаліції.

ти робітництва метод кольоніальної війни у власній країні.

3. Кара на горло впадає на тисячі революціонерів без всякого суду, у спосіб ліччування та всіяких насильств, що творять фашистські ватажки. І за все це, ані вони, ані державний уряд не відповідають. Уряд, навпаки, після якихсь жалких репресій грає комедію втручання наче-б то для того, щоб забезпечити лад та запобігти ліччування, заводять нові реакційні закони та ними втрачає не тих, хто винен за ті вчинки, а тих, хто потерпів.

4. Політика виключно в руках великих капіталістів і особливої категорії промисловців (кривцевої та військової) й тому процвітає визиск робітництва, селянства та середніх класів.

5. Лютий націоналізм, імперіалізм та постійна примара війни. Небезпека для пролетаріату полягає в тому, що ці методи розповсюджуються та стають нормальним засобом боротьби капіталізму й по инших країнах, як то: Іспанія, Польща, Балкан, Литва.

Треба мати на увазі, що сві-

ПОРСЕЛ ПРО МІЖНАРОДНУ ТРЕЙД-ЮНІОННУ ЄДНІСТЬ.

Розмова радянського кореспондента з бувшим головою Амстердамського Інтернаціоналу Порселом.

Як ми писали вже, недавно в Парижі відбувся хаотичний конгрес Амстердамського Інтернаціоналу, на якому головою бувший голова, Порсел, демаскував реакційний провід. Порсела за це не вибрано головою Інтернаціоналу, але вибрано Гікса, проти його волі.

Кореспондент радянського пресового агентства (ТАРС) поставив в Парижі Порселеві декілька запитань, на які той відповів.

Запитання: Якої ви думки про майбутній англо-радянський комітет єдності й про заоби, що їх можуть вжити обидві сторони для поживлення діяльності комітету?

Відповідь: У справі цій провадиться листування між провідними органами англійського й радянського трейд-юніонного руху, а тому тепер я не можу нічого сказати в цій справі.

Запитання: Чи згоджується англійська делегація з лінійною промовою на конгресі Амстердамського Інтернаціоналу?

Відповідь: Англійська делегація зв'язана з постановами наших трейд-юніонних конгресів, що встановлюють політику, окресловану до якнайвишого здійснення світової єдності трейд-юніонного руху, а тому всі делегати підтримають мою промову.

Запитання: Які будуть, на вашу думку, наслідки конгресу Амстердамського Інтернаціоналу в справі міжнародної єдності?

Відповідь: Я вважаю, що до-

товий капіталізм, навіть там, де панують демократичні форми, вживає ріжних засобів боротьби проти пролетаріату, підтримує італійський фашизм та постачає йому позичку та моральну підтримку. Згадаємо недавню промову Чорчіла до римських журналістів. Чорчіл заявив про свою прихильність до фашизму та запевнив, що і в самій Англії фашизм може зробитися крайнім оборончим та наступним засобом капіталізму. Ось чому треба вважати італійський фашизм базою та школою світової реакції.

Знищення цього центрального осередка реакції та капіталістичного нападу є проблема, що мусить дуже цікавити пролетаріат всесвіту.

Справа тут стосується не лише до порятунку італійського пролетаріату, але до визвольної боротьби з капіталізмом взагалі. Широкі шари всесвіту мусить об'єднати під гаслами:

Геть фашизм!
Геть капіталістичні напади!
Геть імперіалістичні війни!

Мабуть.

— Ваше королівське величество, посуха наш край навістила, врожай наш вбила... Королю наш великий, не будемо ми мати мамалиги — яка милість воба на це?

— Мокро-о-о-о! — пропихав гономським голосом король, піднівши праву руку.

— Не вілюю, не вілюю так перечити старшим — сказала Марія Коцофанешті... Чуєш, сухо, а не мокро... Посуха... Мо-о-окро-о-о-о! — запищав вже король сердито через плач.

Всі переглянулись, нічого не розуміючи...

— Диктатор!... Вродився диктатором! Він буде спасителем великої Румунії, Румунський Муссоліні — говорив патріарх з вдоволенням затираючи руки.

Тільки тілохранитель королівський, поліцей Холереску, що знав вже всі боки мудрости короля, посміхаючись, показував очима під трон...

Всі гланули... І зрозуміли... Під тронем було... мокро.

Куркуленко.

РОКОВИНИ СЕЛЯНСЬКОГО СТРАЙКУ В ГАЛИЧИНІ.

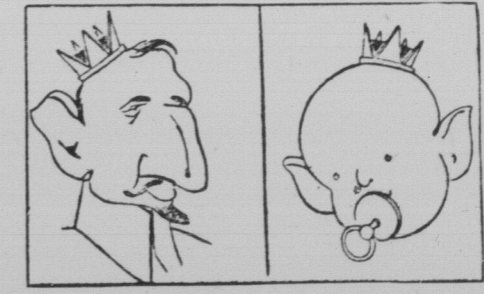
Цього року минає 25 років від часу, як в колишній Галичині відбувся перший селянський страйк, що був протестом проти середовищних відносин в тій країні. Селянська маса, яка складалася з малоземельних і зарібників, визискувана довгими роками дідами плянаторами, ринила запротестувати проти знущань і визиску, проти паланщицьких відносин. Не послухала тодішніх своїх парламентарних заступників, що радили тільки словами протестувати й благати милостині у найближчого пана у Відні, але висунула енергійно й усіх поставила перед доконаним фактом: аграрним страйком. Великий вплив на виникок західно українських селян мали страйкові селянські рухи, що зачалися весною 1902 року на Великій Україні. Ця “хлопська зараза” перекинулася через Збруч і загостила під селянські стріхи, пориваючи сонну масу до чинного виступу.

ЗА ЩО УКРАЇНЦІ ПОПАДАЮТЬ ПІД СУД.

Черновицький воєний суд перевів процес проти вчителя Василя Хотиничяну, якого обвинувачували в тим, що він післав меморандум до міністерства освіти й прохав, щоби вчителі вчили українських дітей в українській мові. Обвинуваченого по довгих коровадах звільнено.

СТИПЕНДІ ІМ. АКАДЕМИКА В. ГНАТЮКА.

Українка ухвалила вшанувати видатні наукові заслуги академіка В. Гнатюка, утворивши п'ять стипендій його імені в педагогічних Вищих Училищах Заведеннях України. Проект розминення цих стипендій цими днями затвердить колегіум Наркомосвіти.

ОСЬ ПЕРЕД ВАМИ ДВА ВИБРАНЦІ В КОРОНИ, НА РУМУНСЬКОМУ ТРОНІ, ДВА “ВИБРАНІ БОГОМ І НАРОДОМ”, ЯК КАЖУТЬ — КОРОЛІ.

Один був дурний, бо розум перестарив, вивитрився по кошифанештах, а другий — як бачите.

Один скупчував свій розум на величезному носі, поза яким не бачив навіть, що його “прекрасна Мері” робила в Коцофанешті, а другий всю свою увагу зосередив на гумовій личці... Покинув ссе молоко, а як підросте — ссатиме людську кров і піт.

Два королі — вибранці божі.

Одного вже бог забрав. Другого шойно дав.

Перший так замолуду парубочив, що на старість йому вилзли очі (за муки, за кров румунських революціонерів, за трупи татар-бухарських селян). Другий тільки тоді зячком бьелькоце, як істі хоче.

Розумний король. Дадуть йому закони підписати, він пльоне на папір, і долонкою розітріє (ум державний).

В Румунії народ любить королів, на руках носить... Старого носив, бо ноги йому за людську кривду відіяло, а молодого носить, бо він ще хо-

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

КОНЦЕРТИ ВІННІПЕГСЬКОЇ МАНДОЛИНОВОЇ ОРХЕСТРИ.

Монтреал, Кве.

Дня 19 серпня в р. загостилася до Монтреалу Дівоча Мандолинова Орхестра з Винніпегу та дала два великі й успішні концерти. Монтреальське українське робітництво з нетерпеливістю очікувало цього щасливого дня і такі сподівалися. Перший великий і успішний концерт Дівочої Мандолинової Орхестри дала 19 серпня в Степів селі. Концерт було проголошено на 8.30 вечора, а публіка вже почала йти до сали в 7-й годині вечора. Кожен спішився, щоб зайняти місце для себе і хто повалився скорше, той не кавав, бо хто прийшов пізніше, той мусів стояти.

На цей концерт прийшли не лише українці, але було багато публіки інших національностей як Англія, Франція, Росія і Польща. Були робітники і робітниця, багато було інтелігенції. Всі хто лише цікавився українською музикою, пієсно та культурою, прийшов послухати її чарівно-гармонійні мелодії.

Куртина піднялася в 8.30 і на сцені показалося 16 українських дітяч-мандолиністів в українських одягах. Публіка привітала орхестру грімкими оплесками. Я не буду описувати кожну концертну точку, але скажу загалом, що концерт відбувся дуже гарно та успішно. Програма концерту була велика та різноманітна, яка своїми чарівними співами та мелодіями вривалася в душу кожного слухачеві. Я ще не був на однім концерті, щоб підчас кожної концертної точки було так тихо в селі, а по скінченню кожного номеру шала сара греміла довготривалими оплесками.

В останній концертній програмі т-ка Ніколайчук в імені дітячого відділу Жінсекції передала критично трояк в дарунок мандолиністам за їхню ширшу працю на освітньо-мистецькій полі.

Концерт закінчився пів до одинадцяти години, а публіка не хоче вставати з кріска. Кожній не міг пропустити набуватися цим концертом.

Концерт в Принс-Артур селі.

Другий концерт Дівочої Мандолинової Орхестри відбувся 20 серпня в Принс-Артур селі та з великим успіхом. Ще сегоді години не було, як публіка почала йти до сали. В 8-й годині вечора Принс-Артур селя була вже набита по самі беріги. Куртина піднялася в годині 8.30.

Концерт почався грою в співом "Дитячого Інтернаціоналу". Після цього голова відділу ТУРФДМ т. Кревенчук представив публіці мандолинову орхестру, щоб подорожі і її завдання. Публіка вітала орхестру грімкими оплесками. Коли орхестра грає й зарозуміла всі мандолиністки співали хором "Ей ухнем", то в селі стало дуже тихо і здавалося, що крім мандолиністків нікого тут нема. Після скінчення гримлять бурини оплески й то доти, доки з селі пісок орхестри знову не повторила.

Що два концерти були одні з найкращих і найцікавіших в Монтреалі. Деже гарно поспівали в концертних виступах товаришки К. Пазюк і Сола Калусня в дуєт з "Запорозька в дунем" Товаришка А. Гінда знаменито виконала "Тропак", та т-ка М. Харина і С. Калусня розвеселили публіку своїми гумористичними гарними куплетами.

Цим разом в останній концертній програмі т-ки Рівенко і М. Кобернік від імені українського відділу Ліги Комуністичної Молоді передали в дарунок мандолиністам великий вінко з живих квітів. Посередній вінко видіється зелена трава, а на траві вироблений з трояк СЕРПІ МОЛОТ.

Під грімкими та довготривалими оплесками передала вінко орхестрі — т-ка М. Кобернік заявила: "Товариші й Товаришкі! Позвольте мені від імені українського відділу ЛКМ, передати вам ширшу та гарний привіт за вашу ширшу освітню-культурну працю, як також прийміть цей подарунок від нас".

Після цього т-ка М. Біляньська передала палкий привіт від Центрального Комітету Секції Молоді від винніпегського відділу С.М. ТУРФДМ. Пі гарчі і палкі слова ввітали в душу кожному слухачеві, а головним тим батькам і матерям, які бажать, щоб і такі діти дивились таке ширше і чесне робітничє виховання.

За цим виступив на сцені т. Кобзей і передав ширший товаришський привіт від Центрального Комітету ТУРФДМ, від Головного Заряду Р.З.Т. й від ЦК Жін-Секції. Знову гримлять оплески і знову стає радісно та весело на душі.

Тов. Кобзей короткою палкою промовою закликав культурно-освітню працю ТУРФДМ, як у нему виховується молодь в дітячих школах та у своїх організаціях. Вказав також на напади ворогів, що дітяч свідомих робітників називають "червоними собаками". Та ці напади додають нам ще більшої заохоти до праці. Промову т. Кобзей публіка привітала бурливими оплесками.

Концерт закінчився українськими народними танками. По концерті відбулася спільна товаришська вечеря, в часі якої з промовами виступали т.т. Варанчик, Гінда, Корваліскі й Кобзей.

21 серпня орхестра мала два виступи у великому міському театрі — "Palace Theatre" перед чотиристотисничою публікою — з великим успіхом.

Бажано Дівочій Мандолиновій Орхестрі ще-сли-во-ті до-ро-гі!

Валентин.

Віндзор, Ont.

Винніпегська Дівоча Мандолинова Орхестра загостила з черги до Віндзора, Ont., щоб розвеселити своїми чудовими піснями й музикою місцеве робітництво у Віндзорі й Форд Сіті. Концерт цієї орхестри остани довіго в милах споминах кожного, що дійсно любить спів і музику.

Вже в годині 8-й вечора селя, в якій відбувався концерт, зачала наповнюватися різноманітною публікою. В год 8.15 піднялася куртина, на сцені сиділи півколом мандолиністки, яких публіка привітала грімкими оплесками. А далі — загворили струни й полився спів — чарівний, пориваючий, переможний, немаче могутні акорди весни, перед якими вступає ледовий холод упередження, а натомість кожне живе людське серце настраєється одним обнаділим поривом, що нахвалить свій вислів в грімких оплесках після кожного виступу.

А пісня й музика не вможають, вони немов філани переливаються одна в другу, мінюючи настрій й зливаючись разом в живу різноманітну мелодію тонів і звуків і підліваючи невидиму бурю почувань в серцях слухачів, яка видивається стихійно в грімких оплесках.

А що ж публіка? — Вона — як і в усіх інших місцевостях, була переможена, а рівночасно з тим щаслива й вдячна за те, що хоч на хвилину від неї пропало журбу, нуду й всі інші буденні турботи, а в душі її вліло порив і бажання кращого життя.

Концерт в Форд Сіті, Ont.

Коли я доходи до МекГрегор школи в Форд Сіті, де мав відбутися другий концерт винніпегської мандолинової орхестри, я здалека побачив обрах, який нагадував мені старокраєвий "вєсєдєнь". Десяти чоти-

рома дорогами, що ведуть до цієї школи, котилися лави людей — старих і молодих, що спішили на концерт.

В синах побачив я довгий ряд перед каскою, а в селі зайняті майже всі місця.

Тут побачив я відразу, що публіка в Форд Сіті не виключно саме робітництво, що завчасу спішить на концерт.

В селі майже самий пролетаріат: худі, оборотні й виснажені тяжкою працею обличчя робітників.

Від зорганізованих робітників витяє орхестру т. Отвіновський, якому вє публіка вторує оплесками.

Радість настрою видимо відчувати наші дорогі гості, в яких обличчя немов всміхаються і вони з чуттям виконують мелодійні акорди "Овертюри", "Щедрика", "Вечерниць" і багатьох інших.

З точками програми гармонійно я-коже зливаються в палкі слова привіту т-ка Біляньської й т. Кобзей.

Коли-ж концерт закінчився і завіса повалилася в дил, публіка немов пробується зі сну й жаліла, що вже скінчилося.

Та ні, воно не скінчилося — а живе в серцях усіх наших пролетарів — мов немов хвилює дійстності, що все немов кличе нас до праці, до єдності й до боротьби за здійснення краси людського культурного життя.

Робкор.

ВІД РЕДАКЦІ.

Останніми часами нам прислано із східної Канади багато англійських рецензій про концерти винніпегських мандолиністків, як також прислано з різних місцевостей рецензії англійських газет на концерти інших мандолинової орхестри та українських народних танків. Ми вдячні нашим робітникам за прислання нам таких рецензій й просимо далі присилати, зазначаючи вказану назву газети й дату, або найкраще вказати назву газети разом з датою, прислати до нас разом із рецензією. Але ми на цьому місці одночасно заявляємо, що містити всіх цих рецензій в "Укр. Роб. Вістях" не будемо, хіба деякі з них у винятковому випадку. Коли-ж ми хотіли містити всі ці рецензії в "У.Р.В.", то треба було-б одну сторінку газети друкувати в англійській мові, поминувши те, що це швидко не практично. Тому ми більше англійських рецензій не будемо містити, хіба у ваажніших виняткових випадках.

Редакція.

ЛЕКЦІЇ ТОВ. М. ПОПОВИЧА.

Брентфорд, Ont.

В неділю, 24 липня в р. відбувся в Брентфорді, Ont., цікавий відіт т. М. Поповича про загальне положення в СРСР і в тих капіталістичних країнах, які він звідл підчас своєї подорожі до Радянського Союзу.

Відіт тривав 3 години; змісту його не буду подавати, бо він вже був поданий перш на сторінках "У.Р.В.". Але скажу тільки те, що присутні були дуже вдоволені з відіту і понад все вдоволені собі дітячі садки й асєлка, які сьогодні тисячами існують вже в СРСР для охорони й виховання робітничих дітяч.

Деякі говорять між собою: "Коли-ж то вже й ми дждемося тих дітяч садків". Лише наші противники з патріотичного табору, які на відіті не були й нічого не чули, не перестають ніколи молотити язиками, не розуміючи сами, що мелять.

Другого дня після відіту вони поширили погодошко, будим-то т. Поповича "арештовано". — Годаріт-ку ми — все хлєб на умі, а нашім-патріотам все вивожється як-то нас "ареш-

тукують", "депортують" і т. ін., виділяючи тим своє побачне бажання супроти невинної їм робітничої організації й її ширих працівників. Що-ж, від петлюристичких погромщиків, які скрізь повикать погану службу поліцейських шпіонів та доносчиків і там, де можуть, засівають тиски свідомих українських робітників і селян в польські турми й під шибениці — годі щось ліпшого сподіватися. Але свідоме робітництво на це не зважає, але, робить свою роботу для добра працівників.

Робкор.

Вєст Форт Вєліам, Ont.

В неділю 14 серпня в р. загостив до нас т. М. Попович і того самого дня вечором виглозило лекцію в Укр. Роб. Домі про життя робітників і селян в СРСР і про становище до їх положення в капіталістичних країнах Франції, Німеччини й Вольдів.

Говорив т. Попович про кожну з цих країн з окрема на основі своїх особистих спостережень підчас переїзду через них.

Зайвим буде подавати тут весь зміст цієї промови, бо про це вже писалося багато разів. Згадаю тільки про деякі найбільше ваажні моменти з його близько 4-годинної лекції.

В селі Радянським Союзом культурне будівництво поступє великими кроками вперед, а в цьому будівництві бєло участь не лише місто, але й село значно вивелило вперед більше змєгання, щоб приспособити до нових умов економічного й культурно-освітнього життя міста. Радянська влада, очевидно, вєла на зустріч з цим зміганням, даючи сєлу всяку можливу поміч.

Всі гауди міста вєла займають в Радянським Союзі перше місце і стоять сьогодні на вищому урєвнє, чим

в "культурних" західно-європейських країнах.

Шкільництво, а з ним і загальна освіта серед працівників мас розвивається немывно швидко темпом. Індустріальність в шлуді з електрофікацією цієї країни недоволі будуть довершеними фактами. Радянський Союз сьогодні самий вже будє для себе машини, трактори, мотори і т. ін., і не потребуватимє вже небавом завєст ніяких машин з-закордону.

Робітництво по містах почуває себе щораз краще, а не дєлєкий той час, коли й робітник сєла на сєлі дорівнє під кожним згладом своїмю товаришові-робітничю молоту в місті.

Справа навчання й виховання молодого покоління в Радянським Союзі поставлена зараз багато краще, чим в усіх капіталістичних країнах.

Тому й не диво, що все робітництво при своїй владі і готові, коли треба будє, боронити свою країну й свою владу хоч-би й до загину.

Після лекції т. Поповича можна було почувти від нещодо робітника великий подив й захоплення цим новим життям і культурою в СРСР.

В. Глуханюк.

Форт Френсес, Ont.

Дня 15 серпня в р. загостив до нашої місцевості т. М. Попович і того самого дня вечором дав відіт в Укр. Роб. Домі, про свій побіт і вражіння в Радянським Союзі.

Місцева українське робітництво маво прибуло на цей відіт, щоб побути дітяч правду, як живуть і сподівати народи в першій у світі робітничо-сєлянській державі.

Повну на сцені т. Поповича публіка привітала довготривалими оплесками. Тов. Попович на вєступі свого відіту передав привіт від уряду Радянської

України (гучні оплески), а в дальшім часу свої промови розповів широким про те все, що він бачив і про що навично переконався за час свого перебування в Радянським Союзі. Зокрема т. Попович розповів про вражіння, які він вивєз в капіталістичних країнах, через які він мав нагоду переїздити, діючи до Радянського Союзу й звідти назад.

Порівнюючи урєвнє життя робітників і селян в Радянським Союзі і в капіталістичних країнах, т. Попович склав, що в Радянським Союзі робітники і сєляне є дійсними господарями своєї країни. А в капіталістичних країнах робітники і сєляни є лише як знаряддя праці на капіталістів. Та всеж такі є вигляди, що в недалекій будучині робітники і сєляне капіталістичних країн плають і собі за цим приємно і встановлять такий лад у своїх краях, як це зробили робітники й сєляне Радянських Рєспублїк.

На закінчення свого відіту, т. Попович закликав присутніх, щоб вступили в ряди зорганізованих робітників, бо лише зорганізованим способом можна здобити кращий лад на світ.

Присутні з захопленням слухали відіту, а по скінченню ставили різні питання, на які т. Попович вдоволюючи відповідав. По вичерпанню питання, т. Попович проголосив кінець відіту й присутні задоволені розійшлись додм.

Тов. Попович оставив ще до другого дня в сій місцевості. А на другий день, сєбто на 16 серпня, він попув присутній на наці шкільних дітяч. По поданні товариш знову на спеціальних зборах відіду Секції Молоді. Пізніше говорив на зборах відіду Жіночої Секції.

Того самого дня вечором були скликані спільні збори всіх наших організацій, на яких т. Попович дав вка-

зівки, як працювати в організаціях, щоб дати гучний успіх. По закінченні зборів членство потрапило т. Поповича в члєнство, бєлєзку на захід Канади. Пізньо нічого кількох члєнів впровадили т. Поповича на стацію, бажючи йому доброго успіху в дальшім подорожі.

Робкор Поштар.

ПІКНІК В КОРИСТЬ В.О.К.

Лєтбридж, Алта.

На залик Ц.В.К. ТУРФДМ, щоб повести кампанію за придбанням фонду для В.О.К., який має розпочати 1 листопада ц. р. український зорганізований робітничий пікнік, що гуртується при віділі ТУРФДМ в Лєтбриджі, влаштували пікнік і весь чистий прихід в сумі \$60.00 призначили на више згадану шк. Гроші вивєло впрєст на руки Ц.В.К.

Учась у влаштуванні пікніку брали віділи ТУРФДМ, Р.З.Т. і Жінсекції спільно.

Було-б добре, коли-б і другі віділи, котрі ще до цього часу нечєло не зробили для цієї справи, постраляли влаштувати по одному підприємстві в користь В.О.К., щоб Ц.В.К. на 1 листопада міг сємо розпочати своє завдання, яке належить на нього останній Вєскравий Зізд ТУРФДМ.

В. Бойда.

СПРОСТУВАННЯ.

Дромгелєр, Алта.

Доліна Адміністратор "У.Р.В." в числі 98 "Укр. Роб. Вістєй" зайшла помилка відносно суми загально-го приходу з підприємства на Вишній Освітній Курєс в Дромгелєр, Алта., а саме: подано було суму чєстотого приходу \$55.40, а має бути \$55.70.

П. Макар, секретар.

ВІННІПЕГСЬКА ДІВОЧА МАНДОЛИНОВА ОРХЕСТРА ВІДІДУ Т-ВА УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИХ ДІМ.

Після двомісячної дуже успішної подорожі по східній Канаді, де дала 73 концерти, орхестра вертає до Винніпегу в суботу, 3. вересня в годині 8.15 вечором на "Юніон стейшн". Впрєст із стації орхестра прибує до Укр. Роб. Дому, де з нагоди її приїзду відбувається товаришська забава.

В понєділок вечором, 5. вересня (на лейбор-дєй) орхестра дасть в Укр. Роб. Домі величавий концерт і тим завершить свою велику концертну подорож. Початок концерту в годині 8.30 вечором точно. Приходить громадно й вчасно. Вступ для дорослих 25 центів, а для дітєй 10 центів.

АПТОН СІНКЛЕР. МЕНЕ ЗОВУТЬ ТЕСЛЕЮ.

Повість про друге пришестя.

(Переклад з англійського Євген Касняненко.)

(Продовження.)

Мої почуття нагадували мені почуття хорого, коли йому вертється: немов би я заблудився в пустелі злиднів, каліцтва й мук. Д я добре зрозумів Тєслю, коли він, вхопившись руками за голову, простогнав:

— Тут так багато праці і так мало працівників. — Молитесь Богові, щоб він прислав нам людей на поміч!

Повернувшись від Сїмона Карліна, він привів з собою й жінку його, зшлену від пропасти. Так само схотів він допомогти й "товаришеві" Ейбєлєві, одному з тих, кого я зауважив учора на мітингові. Він мав безнадійно кєпський вигляд, а був секретарем соціалістичної організації Вєстєрн-Сіті. Я знав, що в місті є трохи соціалістів — так само, як є й убогі люде — але я ніколи ні одного з них не бачив, і тому Ейбєлє мене зацікавив. Він був правник; це може викликати увагу верткої й добре одягненої особи, але-ж соціалістичні правники, мабуть, не з цього сорту людей. Товариш Ейбєлє був соромязлива й похолодїва людина, з довгим чорним волоссям, що спадало йому на вуха, а подекоди й на очі. У нього було чисте й живе обличчя, а голос його був трохи журливий і приємний. Одгнутий Ейбєлє був у чорній сурдуд, колись призначений для недєлє; але-ж ношено його було вже років з двадцять,

бо він уже аж позеленів на комірі, на вилогах і на петлях до гудзиків.

Контора товаришка Ейбєла, а разом і його жито, містилася недалеко звідси на другому поверсі над бакалійною крамницею. Тут же була й невеличка сєля, де сходилися на збори соціалісти. Що суботи у вечєрі Ейбєлє з двома чи трома своїми приятелями влаштували мітінг на Вєстєрн-сітєвській вулиці, роздавали агітаційні лєтючики і потроху продавали брошури й книжки. Колись, як розказав ми Тєсли, він мав у своїй конторі дуже багато літератури всякого сорту, майже на дві тисячі доларів, але перед кількома місяцями її йому понищено. Бєнда єго-сєлдат, з кількома полєсьмиами й шпиками на чолі, надетїла на контору, нагнавши холоду на його-жінку й дітєй. Вони вилмали двері і поскидали все, що було на полицях і в столах, на підлогу. Потім вони вивезли на бєндюзі всю літературу в поліцію, але, не знайшовши в нїй нічого протизаконного, через два чи три тижні повернули назад.

— Але-ж попували й так, що не можна продавати! — втрутився Дєйємс. — Більшу частину її виготовлено на кредит. І як ми тепєр заплатимо за неї?

Дєйємс, як видно, був теж соціаліст, тим часом, як Корвський і його приятель Карліна обстоювали економічний рух. Отже, розпочалася дискусія про "тактику". Тєсля-ж становив питання, щоб зрозуміти ріжницю в їхньому світогляді. Тут Корвський викликали з хати. Повернувся він з повідомленням, що здавалося йому дуже поважним: що сусідство очікує Джон Кольвєр; він запитує, чи не можна йому побачитися з Тєслею.

— А хто такий Джон Кольвєр? — спитав пророк.

Піому пояснили, що Кольвєр — небезпечний агітатор; тепєр його присуджено на 20 років в'язниці, але випущено під заклад, доки апєляція не переїде через Найвищий Суд. Кольвєр був з "ай-доблє-добрє", добре відомий як один з їхніх поєтєв.

— Він думєє, що вам не будє до вдоволи зустрітисє з ним, бо коли шиги довідуютьє про це, то уїжжутьє й за вами, — закінчив Корвський.

— Я балакаю з усіма, — сказав Тєсля. — Моє найперше діло — балакати з людьми.

Отже, через кілька хвилин страшний Джон Кольвєр уже був у хаті.

Колись я читав у "Таймсї" справозданнє з процесу цих "ай-доблє-добрє". На суді були вони дуже нахабї, доведено було їхню вину в бєзлічї дучинств і на підставі закону проти синдикалістєв засуджено на 14 років державної в'язниці. Нєпотрібно й додавати, що нікого з цих одчайдушних людей ніколи я не бачив, але-ж я майже шіком ясно уявляв собі, як вони мають виглядати: неприємні й брутальні створіння зі скривлєним ротом і нєпевними очима. Таке вражіння склалося в мене ще й тому, що я разів зо два бачив їх такими в кінєматографічних картинах. Тепєр же я вперше зустрівся з одним із них і здивувався: це був юнак з одвертим і весєлієм обличчям, рожевими щоками і прєгарними блискучими зубами.

— Товаришу Тєслі! — гукнув він, ухопивши

— А хто такий Джон Кольвєр? — спитав пророк.

Піому пояснили, що Кольвєр — небезпечний агітатор; тепєр його присуджено на 20 років в'язниці, але випущено під заклад, доки апєляція не переїде через Найвищий Суд. Кольвєр був з "ай-доблє-добрє", добре відомий як один з їхніх поєтєв.

— Він думєє, що вам не будє до вдоволи зустрітисє з ним, бо коли шиги довідуютьє про це, то уїжжутьє й за вами, — закінчив Корвський.

— Я балакаю з усіма, — сказав Тєсля. — Моє найперше діло — балакати з людьми.

Отже, через кілька хвилин страшний Джон Кольвєр уже був у хаті.

Колись я читав у "Таймсї" справозданнє з процесу цих "ай-доблє-добрє". На суді були вони дуже нахабї, доведено було їхню вину в бєзлічї дучинств і на підставі закону проти синдикалістєв засуджено на 14 років державної в'язниці. Нєпотрібно й додавати, що нікого з цих одчайдушних людей ніколи я не бачив, але-ж я майже шіком ясно уявляв собі, як вони мають виглядати: неприємні й брутальні створіння зі скривлєним ротом і нєпевними очима. Таке вражіння склалося в мене ще й тому, що я разів зо два бачив їх такими в кінєматографічних картинах. Тепєр же я вперше зустрівся з одним із них і здивувався: це був юнак з одвертим і весєлієм обличчям, рожевими щоками і прєгарними блискучими зубами.

— Товаришу Тєслі! — гукнув він, ухопивши

